

## De Gamle Dages Ret

Du sidder i din celle, alene, bange, stadig kæmpende for at fatte virkeligheden. I årtier havde du magten – du kommanderede hære, holdt atomilden i din skygge, bøjede præsidenter og parlamenter efter din vilje. Nu presser stilheden fra stenmurene tungere end nogen hær. For første gang er du magtesløs.

Døren åbnes, og jeg træder ind. Du ser på mig, mistænksom, anspændt. Måske forventer du had, måske vold. Men jeg siger ordene, du ikke forventede:

**“Vær bange, men ikke for mig. Jeg er ikke kommet som din bøddel. Vær bange for den retssag, der venter dig. Vær bange for dommen fra retten, fra det jødiske folk, fra nationerne, fra selve historien. Og vær mere end bange for, hvad der venter dig efter døden.”**

## Nationernes Retssag

Du vil sidde i retssalen, ikke som leder, men som tiltalt. Bag glas, formindsket, ude af stand til at styre scenen. Ingen mikrofoner til at forstærke din propaganda, ingen kameraer til at forme dine løgne. Du vil ikke kunne bringe vidnerne til tavshed.

Den første vil være en far. Han vil fortælle, hvordan han gik for at hente en fødselsattest til sine nyfødte tvillinger, glæde i sine hænder, kun for at vende tilbage til ruiner – hans kone og spædbørn begravet under dem. Hans stemme vil dirre, men sandheden vil ikke.

Derefter vil børnene tale. Forældreløse, der ikke kun mistede forældre og søskende, men også de vægge, der gav dem ly. De vil fortælle, hvordan deres børnehjem, det eneste tilflugtssted, de havde tilbage, blev reduceret til støv. Deres stemmer, skrøbelige men ubrudte, vil bære vidnesbyrd.

Du vil sidde magtesløs, mens deres ord gennembryder stilheden. Ingen hær vil overdøve dem. Ingen redaktør vil klippe dem korte. Og når hammeren falder, vil dommen forsegle dig.

Retten vil fordømme dig. Nationerne vil vende sig bort. I synagogerne vil jøderne bede, ikke for din frelse, men om tilgivelse – tilgivelse for at være blevet bedraget af dine ord, tilgivelse for at have tilladt livets pagt at blive vanhelliget. Og historien vil brændemærke dig, som Hitler blev brændemærket før dig – som en æras skurk.

**Du vil tilbringe resten af dit liv i en celle, frygtsomt ventende på døden. Og når den dag endelig kommer, vil din retssag ikke være forbi – den vil først begynde, for da vil du stå for De Gamle Dages Ret.**

## De Gamle Dages Ret

Du vil blive ført for den større ret, evighedens retssal. Daniel så den for længe siden: *“Mens jeg så, blev troner sat op, og De Gamle Dage tog plads. Hans klæder var hvide som sne; håret på hans hoved som ren uld. Hans trone var flammende ild, dens hjul brændende ild. En flod af ild strømmede og udgik foran ham. Tusinder og atter tusinder tjente ham, titusinde gange titusinde stod foran ham. Retten satte sig til doms, og bøgerne blev åbnet”* (Daniel 7:9–10).

Du vil stå foran denne trone af flammende ild. Du vil se englene opstillet i rækker, holdende bøgerne med dine gerninger. Bøgerne vil blive åbnet, og intet vil være skjult.

Vidnerne, du bragte til tavshed, vil rejse sig. Faren, der blev myrdet, mens han ledte efter mad til sin sultende familie, vil tale imod dig. Sha’aban al-Dalou vil rejse sig fra sin hospital-seng, brændt levende, med dropstad i armen, og han vil vidne. Og mængderne, de navnløse og glemte, vil brøle som havet, deres blod råber som Abels engang gjorde.

Og når dommen nærmer sig, vil du blive fristet til at gøre, som du altid har gjort. På jorden beskyldte du ICC for antisemitisme, da den forfulgte dig. I himlen ville du anklage selv Gud for det samme – hvis blot din tunge var fri.

Men din tunge vil ikke redde dig. *“På den dag skal vi forsegle deres munde, men deres hænder skal tale til os, og deres fødder skal vidne om, hvad de plejede at fortjene”* (Yasin 36:65). Din tunge vil tie. Dine hænder vil bekende de ordrer, de underskrev. Dine fødder vil vidne om de veje, de bar dig. Selv din hud vil rejse sig imod dig. Du vil blive fordømt, ikke ved anklage, men ved sandheden – af din egen krop selv.

Dommen vil falde. Du vil blive afskåret fra pagten. For vismændene sagde: *“Hele Israel har en andel i den kommende verden... undtagen dem, der ingen andel har deri: dem, der fornægter Torahen, dem, der fornægter opstandelsen, og dem, der får offentligheden til at synde”* (Sanhedrin 90a). *Gehinnom* er for de svage, der snubler, men som stadig kan renses. Men du vanhelligede Guds navn. Det er ikke svaghed, men oprør. Og for oprør er der ingen andel. Dit krav om at repræsentere jødedommen vil blive frataget dig af Gud selv.

Derefter vil dommen blive udført. Koranen advarer dig: *“Døden vil komme til dig fra alle sider, men du vil ikke dø; og foran dig ligger en ubønhørlig pine”* (Ibrahim 14:17).

Og Åbenbaringen bekræfter det: *“Og djævelen, der havde bedraget dem, blev kastet i ildsøen og svovlet, hvor dyret og den falske profet var, og de vil blive pint dag og nat for evigt og altid”* (Åbenbaringen 20:10).

Du vil blive kastet i den svovlsø – ild, der straffer uden at fortære, pine uden ende. Du vil tigge om døden, men døden vil ikke komme.

## Tilbage til Cellen

Jeg vender mig mod døren og sænker min stemme til en sidste advarsel.

**“Så vær bange, ikke for mig, men for dette. Vær bange for den retssag, du ikke kan bringe til tavshed, historien, du ikke kan omskrive, evigheden, du ikke kan undslippe. Vær bange for selve Sandheden.”**

Døren lukker bag mig.

Og igen sidder du i din celle. Stilheden er tungere end nogensinde. For første gang i dit liv løber tårerne ned ad dit ansigt. Du græder stille – og der er ingen til at trøste dig.